

„Ik heb mijn hoop op radicale veranderingen opgegeven”

Inge, 21 jaar, studente geschiedenis, derdejaars. Niet godsdienstig opgevoed. Leest veel en wandelt, „hele rustige hobbies”. Politieke voorkeur „is nogal radicaal veranderd sinds ik geschiedenis ben gaan studeren”. Was vroeger „extreem links”, nu wat gematigder. Aktief in bestuur fakulteitsvereniging Merlijn, vorig jaar binnen de studentenvakbond SVRU gewerkt voor een nieuw studiefinancieringsstelsel.

(AVG/VU)

ren tegen de dingen die er fout gaan. Er zijn echt mensen die zich met specifieke dingen bezig houden, zoals protesteren tegen het racisme in Zuid-Afrika, tegen de kernwapens, tegen vernietiging. Daardoor heb ik de hoop dat mensen in ieder geval kunnen weten wat er mis gaat. Dat het niet in het verborgene blijft. Dat iedereen weet waar die kernwapens komen, en op welke dag. Zodat het niet zal gebeuren dat die dingen overal staan terwijl niemand het weet.

Ik denk niet dat er veel kans is op verandering, maar er is natuurlijk altijd de mogelijkheid dat er eindelijk verstandige mensen in de politiek gaan. Tegenwoordig bekijk ik dat allemaal heel cynisch. Ik heb mijn hoop op radicale veranderingen opgegeven. Maar dat wil niet zeggen dat je niet rustig kunt streven naar kleine veranderingen. Dat is het enige wat je nog kunt doen.

Hoewel de kernbewapening het meest speelt, zijn er ook andere problemen, zoals de werkloosheid die steeds toeneemt. Op zich hoeft dat niet zo'n ramp te zijn als het geld voor die uitkeringen maar opgebracht kan worden. Mensen die het niet erg vinden om werkloos te zijn, nou, prima. Ik weet niet of ik het erg zou vinden. Als je een stapel boeken hebt, een open haard en een lekkere fles wijn? Ik zou me maanden kunnen amuseren. Nee, jaren niet natuurlijk. Je moet op een gegeven moment wel iets te doen hebben, een breder doel, iets dat je leven zin geeft.

Vroeger was dat voor mij het socialisme, nu let ik meer op de mooie dingen in het leven, positieve dingen, goede belevenissen. Het kan iets heel kleins zijn, het kan bij voorbeeld een prachtig boek zijn.

Daar kan ik dan weer weken op vooruit. Als je een aardig persoon ontmoet, als je vrienden hebt, dat is voldoende. Het hoeft niet zozeer zin te hebben als het maar positieve ervaringen zijn. En alles bij elkaar opgeteld is het dat nog steeds. Het zijn vaak hele kleine dingen, ik heb geen vast doel voor de toekomst. Dat zal wel weer komen denk ik, maar nu zit ik even zonder. Gewoon, hele dagelijkse dingen, iets moois kopen, een goed boek lezen.

Ik zou willen dat al die kernwapens van de ene op de andere dag helemaal afgeschaft werden. En dat de honger in de Derde Wereld zou overgaan, een betere verdeling van de middelen. En voor mezelf, dat ik de rest van m'n leven rustig en veilig kan leven, dat ik een bescheiden inkomen heb, dat ik verder kan doen waar ik zin in heb.

Misschien dat het allemaal wat somber klinkt, maar ik ben helemaal niet zo somber hoor!" □

„Ik zie de toekomst nogal somber in, maar dat is altijd al zo geweest. De mensen zijn altijd al verschrikkelijk tuig geweest, dat merk je in de hele geschiedenis van de mensheid. De mensen zijn de afgelopen duizend jaar niets veranderd, dus het zit er niet in dat er een betere maatschappij komt. Met de middelen die je hebt moet je er maar het beste van zien te maken.

De mensen zullen nooit geweldig worden, maar we bestaan nog steeds. Tegenwoordig denk ik wel van de ene dag in de andere. Ik bedoel, ik loop iedere keer weer braaf mee in demonstraties tegen de kernraketten, maar het haalt niets uit. Hoewel, aan de andere kant kan het nog best duizend jaar goed gaan. Ik heb te weinig verstand van deze dingen om te zeggen, dat gaat nu helemaal mis.

Vroeger dacht ik nog wel dat de mensen beter zouden worden, maar sinds ik geschiedenis ben gaan studeren heb ik gezien dat de mensen tweeduizend jaar voor Christus precies dezelfde mensen waren. Eigenlijk heel droevig.

1984? Dat boek bedoel je? Ik heb het gelezen toen ik nog vrij jong was, en ik lees het nog regelmatig. Ik denk dat een heleboel klopt. De beschrijving van de geschiedenis. De controle op de mensen en de massahysterie. Het is ook wel weer superextreem, maar de tendens wijst duidelijk in die richting. Nee, ik denk niet dat er per 1 januari opeens wat zal veranderen. Alles zal wel zo door blijven sudderen.

Wat me wel hoop geeft is dat zoveel mensen proteste-